

Parasha: Pinchas

The Man for the Job

Readings

- Pinchas (פנחס | Phinehas)
- Torah: Numbers 25:10-30:1
- Haftarah: 1 Kings 18:46-19:21
- Gospel: Mark 11:27-12:37

Thought for the Week:

Why did Moses pray, "God of all Spirits of all flesh" [when requesting a new leader for Israel]? Moses said to Him, "Master of the Universe! The personality of every human is revealed before you, and you know that no two are exactly alike. Appoint a leader over them that will bear with each one according to his personality." (Rashi on Numbers 27:16)

Commentary:

So the LORD said to Moses, "Take Joshua the son of Nun, a man in whom is the Spirit, and lay your hand on him." (Numbers 27:18)

The LORD answered Moses' prayer for a successor by appointing Joshua, the servant of Moses, as the next leader of Israel. Joshua was a man in whom the Spirit of God resided. How did Joshua become such a great and worthy leader? He learned the art of leadership by being a careful disciple and faithful servant of Moses. If a person desires to develop in wisdom, he should spend time with the wise. If a person desires to develop in righteousness, he should spend time with righteous people. If a person desires to become a good leader, he should stay close to good leaders. Likewise, as we become better disciples of our teacher Yeshua of Nazareth, we will become more and more like Him. The Gospel of Luke says, "A pupil is not above his teacher; but everyone, after he has been fully trained, will be like his teacher" (Luke 6:40).

The LORD told Moses to lay his hands on Joshua, symbolizing a transfer of authority and spiritual prowess. The laying-on-of-hands ritual signifies an investment of identity. For example, when a person bringing a sacrifice laid his hands on the animal's head, he was investing the animal with his own identity so the animal could represent him before God:

Sidra: Pinchas

De Man voor de Job

Lezingen

- Pinchas (פנחס | Pinehas)
- Torah: Numeri 25:10-30:1
- Haftarah: 1 Koningen 18:46-19:21
- Evangelie: Marcus 11:27-12:37

Gedachte voor de week:

Waarom bad Mozes, "God van alle Geesten van alle vlees" [bij het vragen naar een nieuwe leider voor Israël]? Mozes zei tot Hem: "Meester van het Universum! De persoonlijkheid van ieder mens is voor U openbaar, en U weet dat er geen twee precies gelijk zijn. Wijs een leider over hen aan die ieder volgens zijn persoonlijkheid zal verdragen." (Rashi op Numeri 27:16)

Commentaar:

En de HEERE zeide tot Mozes: "Neem Jozua, de zoon van Nun, een man, waarin de Geest is, en leg uw hand op hem." (Numeri 27:18)

De HEER beantwoordde Mozes' gebed voor een opvolger door de benoeming van Joshua (Jozua), de dienaar van Mozes, als de volgende leider van Israël. Joshua was een man in wie de Geest van God woont. Hoe werd Joshua zo'n grote en waardige leider? Hij leerde de kunst van het leiderschap door een oplettende discipel en trouwe dienaar van Mozes te zijn. Als iemand in wijsheid wenst te groeien, zou hij tijd met wijzen moeten doorbrengen. Als iemand in gerechtigheid wenst te groeien, zou hij tijd moeten doorbrengen met rechtvaardige mensen. Als iemand een goede leider wil worden, moet hij dicht bij goede leiders blijven. Zo ook, als we betere discipelen van onze leraar Yeshua van Nazareth willen worden, zullen we meer en meer op Hem gaan lijken. Het evangelie van Lucas zegt: "Een leerling staat niet boven zijn leraar, maar iedereen, nadat hij volledig is opgeleid, zal als meester zijn" (Lukas 6:40). De HEER zei tegen Mozes om zijn handen op Joshua te leggen, als symbool voor overdracht van gezag en spirituele dapperheid. Het ritueel van handen opleggen duidt op een bekleden met identiteit. Bijvoorbeeld, wanneer iemand bij het brengen van een offer zijn handen op het hoofd van het dier legde, bekleedde hij het dier met zijn eigen identiteit, zodat het dier hem voor God zou kunnen vertegenwoordigen:

He shall lay his hand on the head of the burnt offering, that it may be accepted for him to make atonement on his behalf. (Leviticus 1:4)

Moses laid his hands on Joshua in front of all Israel so there would not be any question about who was designated to succeed him. He endowed Joshua with his authority so the Israelites would obey him. Rashi says that, just as Moses' face shone like the sun because of his encounters with the presence of God, Joshua's face glowed like the moon after Moses laid hands upon him.¹ The Midrash Rabbah, an ancient collection of rabbinic commentary on the Torah, likens Moses' laying his hands on Joshua to one candle lighting another:

Like one who lights one candle with another, [the leaders of Israel] were filled with the Holy Spirit. They were filled with the Holy Spirit taken from the spirit of Moses, but the Spirit of Moses was not diminished. This is like the case of a man who lights one candle with another. The one candle ignites but the flame on the other candle is not diminished. (Numbers Rabbah 21:15; 13:20)

The transfer of the Holy Spirit from Moses to his disciple Joshua enables us to better understand why the disciples of Yeshua were invested with the Holy Spirit after His ascension. In the same way that Joshua was to take on the mantle of Moses after his departure, the disciples of Yeshua are responsible for carrying on His work.

Endnote

¹. Rashi on Numbers 27:20.

Hij zal zijn hand op de kop van het brandoffer leggen, opdat het kan worden aanvaard voor hem om verzoening voor hem te doen. (Leviticus 1:4)

Mozes legde zijn handen op Joshua ten overstaan van heel Israël, zodat er geen twijfel zou zijn over wie aangewezen was om hem op te volgen. Hij begiftigde Joshua met zijn gezag, zodat de Israëlieten hem zouden gehoorzamen. Rashi zegt dat, net zoals Mozes 'gezicht straalde als de zon door zijn ontmoetingen met de aanwezigheid van God, Joshua's gezicht als de maan glansde nadat Mozes hem de handen oplegde.¹ De Midrasj Rabba, een oude verzameling rabbijnse commentaren op de Thora, vergelijkt Mozes' handen opleggen op Joshua met een kaars die een andere aansteekt: Zoals iemand die een kaars met een andere aansteekt, werden [de leiders van Israël] met de Heilige Geest vervuld. Zij werden vervuld met de Heilige Geest vanuit de geest van Mozes, maar de Geest van Mozes werd niet verminderd. Dit is net als het geval van een man die een kaars met een ander verlicht. De ene kaars ontsteekt, maar de vlam aan de andere kaars vermindert niet. (Numeri Rabba 21:15; 13:20)

De overdracht van de Heilige Geest van Mozes naar zijn discipel Joshua stelt ons in staat om beter te begrijpen waarom de discipelen van Yeshua na Zijn hemelvaart met de Heilige Geest werden bekleed. Op dezelfde manier dat Joshua op de mantel van Mozes moest aantrekken na zijn vertrek, zijn de discipelen van Yeshua verantwoordelijk voor de uitvoering van zijn werk.

Eindnoot

¹. Rashi over Numeri 27:20.

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/pinchas/why_did_moses_pray_god.php